

LOGEMÖTE 2023-02-22

Meteorologerna anser att vi nu har vår. Ser vi i naturen, finns det åtskilliga tecken på det, men min korta cykeltur till logemötet, gav inga större vårkänslor, mer en bitande iskall vind. Att då få möjligheten att värma både kropp och själ i glada bröders sällskap är dessvärre inte alla förunnat.



Väl inne i logehuset och efter utförda nödvändiga procedurer, hamnade så de flesta i källaren/baren. Glada miner och samspråk i alla hörn. Hamnade själv i samspråk med en av våra nyinvidga bröder och samtal om hans 20 år i västra grannlandet och orten Tönsberg. Han ansåg för övrigt att den orten borde vara Varbergs vänort och inte Sandefjord. Anledningen var drottning Blanka (Gift med Magnus (Ladulås) Eriksson) och tidigt 1300-tal då denna ort gavs i morgongåva till drottningen. Vid vår sida fanns också i diskussionen broder Roger Skoglund från logen Hemdall och som sökt förflyttning till vår loge i april. Osökt kom vi då in på gamla tider och släktforskning. Ett ämne vi inte klarade av att uttömma innan det var dags för logemöte.

63 bröder hade samlats denna onsdagskväll, som vanligt ledd av vår ÖM Bengt Levinsson, som efter logens öppnande läste upp ett brev av en släkting skriven i Finland 23 februari 1940. Anledningen är okänd, men för mig görs onekligen kopplingen till de orostider vi alla upplever idag. Det kommer kanske en annan förklaring, men den får i så fall ÖM stå för. Av intresse är kanske att pandemin naturligtvis satt sina spår på medlemsantalet, men trots avgången har tre bröder ansökt om inträde och undertecknad vet att det finns ett större antal intresserade vid senare tillfälle under våren. Så vi kanske kommer upp i medlemsantal igen. Med anledning av orostiderna kommer det ett förslag om insamling till Ukraina och det kommer snart att anges ett Swishnummer på hemsidan, för att möjliggöra en snabb insamling av medel. Övriga ärenden under logemötet finns att studera i det protokoll, som snart publiceras.

Avslutningsvis hade Kaplan sina egna tankar under rubriken "Minns vi samma saker?" Hur hanterar vi detta i samspråk med andra? Framhärdar vi med vår åsikt, eller köper vi den andres åsikt, eller kanske vi är kloka nog att kontrollera våra olika minnen till nästa gång vi ses? Lite att fundera över och det stämmer onekligen till eftertanke!

Apollosalen fick snart besök och ljuvliga dofter spreds i lokalerna. Det stod fiskpudding på menyn, men jag vill nog hellre kalla det för fiskgratäng. Undertecknad är bortskämd med alla hand fiskrätter med rötterna i Norge. Detta sägs inte på grund av någon osmak, snarare tvärtom. En mycket god och välsmakande anrättning, oavsett epitet. Det är lätt att förundras över Kjells enorma receptförråd och kreativitet att kunna bjuda en så stor församling på varierande och goda måltider.

Måltiden avslutades med ett föredrag av Margreth Manbring i ämnet "Framtidsfullmakt". Det säger sig självt att detta är för oss alla, men kanske främst för våra efterlevande, en angelägen åtgärd, som absolut bör övervägas! Intressanta synpunkter på hur en sådan utformas och självfallet dess innehåll.

LOGEMÖTE 2023-02-22



Lyssnande bröder



Syster Margreth Manbring avtackas efter sitt informativa föredrag

En trivsamt och givande kväll för många, som för en mindre del avslutades i de undre regionerna, inte bara för att hämta kläder, innan hemfärden anträdde.

Nota bene. Det var medvind hem och det kändes därför inte lika kallt längre.

Vid pennan
Per Qvenild